

2. Шкарлет С. М. Економічна безпека підприємства: інноваційний аспект: монографія. Київ: Книжк. вид-во Нац. авіац. ун-ту, 2007. 435 с
3. Єршова Н. Ю., Ткаченко М. О., Гаркуша В. О. Моніторинг та оцінка господарської діяльності для забезпечення економічної безпеки підприємств ресторанного бізнесу. *Modern Economics Електронне наукове видання (фахове)*. 2018. № 11. С. 66–71. URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/monitoring-and-evaluation-of-economic-activity-to/>
4. Яниогло А. Комплексная система обеспечения экономической безопасности предприятий (на примере АТО Гагаузия): автореф. дис. ... д-ра. экон. наук: 521.03. Кишинэу, 2017. 32 с.
5. Єршова Н. Ю., Стребкова Ю. Методичні підходи до аналізу виконання кошторису видатків бюджетними установами. 2012. URL: <http://www.kpi.kharkov.ua/>

Голованова М. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.

Т. Бондаренко

Державний університет економіки і технологій, м. Кривий Ріг, Україна

Фінансово-економічна безпека підприємницьких структур

Розвиток економіки в Україні для підприємств, має вільний вибір правил відносин між суб'єктами ринку, а питання забезпечення фінансово-економічної безпеки все частіше з'являються перед керівниками підприємств.

Врахування всіх ризиків під час створення стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства є гарантією ефективного та довготривалого функціонування на ринку.

Стратегії безпеки за своїм змістом бувають різними. Можна виділити три типи.

Перший тип – це стратегія, яка пов'язана з необхідністю раптово реагувати на реальні загрози, що виникли у виробничій діяльності.

Другий тип – це стратегія, орієнтована на прогнозування, своєчасне виявлення небезпек і загроз, цілеспрямоване дослідження ситуації, як всередині підприємства, так і в навколишньому його середовищі.

Третій тип – це стратегія безпеки, спрямована на відшкодування (відновлення, компенсацію) завданого збитку [1, 330].

Сутність категорії «фінансова безпека підприємства» можна трактувати з різних позицій:

1) ступінь захищеності фінансових інтересів підприємства на усіх рівнях фінансових відносин;

2) стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної, податкової, інвестиційної, митно-тарифної і фондової систем, які характеризуються збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, здатністю попередити зовнішню фінансову експансію, забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи і економічне зростання;

3) створення таких умов функціонування підприємства при яких зведено до мінімуму можливість зловживання фінансово-економічними та інформаційними ресурсами підприємства [2, 55].

Метою системи безпеки є своєчасне виявлення і запобігання як зовнішніх, так і внутрішніх небезпек і погроз, забезпечення захищеності діяльності підприємства і досягнення ним цілей бізнесу.

Завдання безпеки реалізуються за окремими напрямками захисту діяльності підприємства, визначаються специфікою його діяльності та загрозами внутрішнього та зовнішнього середовищ [3, 23].

Джерелом формування показників фінансово-економічної безпеки підприємства може бути бухгалтерська звітність підприємства. Основою методу аналізу фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання є структуризація активів і пасивів бухгалтерського балансу. Активи підприємства розподіляються без залишку на дві групи: не фінансові і фінансові, а капітал на власний і позиковий. Власний капітал виконує функцію фінансування не фінансових (виробничих) активів, а позиковий зіставляється з фінансовими активами, які є першочерговим покриттям зобов'язань [4].

Отже, щоб зменшити загрози та у разі необхідності ліквідувати наслідки їх дії система фінансово-економічної безпеки повинна містити в собі: механізм забезпечення системи безпеки, принципи системи безпеки, завдання системи безпеки, мета системи безпеки, функції системи безпеки, стратегії системи безпеки, суб'єкти захисту, об'єкти захисту. Однак необхідно пам'ятати, що систему фінансово-економічної безпеки необхідно будувати таким чином, щоб захищатися від найбільш небезпечних саме для цього підприємства ризиків, а не за єдиним для всіх шаблоном.

Джерела та література

1. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні. *Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки*. 2012. № 3 (61). С. 328–330.
2. Соломіна Г. В. Забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємництва: навч. посіб. ДДУВС, 2018. 55 с.
3. Ортинський В. Л., Керницький І. С., Живко З. Б., Керницька М. І., Гук О. В., Шимечко Г. І., Живко М. О. *Економічна безпека підприємств*. 2011. С. 22–31.
4. Концептуальні основи управління фінансово-економічного управління безпекою підприємства. URL: [file:///C:/Users/HiFi/Downloads/Vetp_2012_38\(dodatok\)__25.pdf](file:///C:/Users/HiFi/Downloads/Vetp_2012_38(dodatok)__25.pdf)

Гребенщиков Р. – студент

Науковий керівник: д. е. н., доц.

С. Стеценко

Київський національний університет
будівництва і архітектури

м. Київ, Україна

Інфраструктурні ризики у системі економічної безпеки забудовника

У минулому році більше 70 % покупців намагались придбати житло в новобудові, тоді як у 2020 р. більшість покупців хоче придбати житло на вторинному ринку. Причиною цього є велика кількість ризиків, що очікують покупців нерухомості при купівлі первинного житла, особливо на стадії «нульового циклу», коли об'єкт фактично ще не зведений. При цьому пропозиція житла на ринках різних регіонів України залишилась майже на тому самому рівні, що і минулого року.

Серед головних чинників, які спричинили зниження попиту стали наступні причини:

1. Скандали із найбільшими забудовниками «Укрбуд» і «Київміськбуд» спричинили загальну недовіру покупців до усіх забудовників. Ризики того, що навіть найбільш надійні підприємства можуть припинити власну діяльність є досить великими;

2. Велика кількість недобросовісних забудовників, що будують об'єкти із недотриманням містобудівних норм та обмежень, зводять будинки, що не відповідають заявленій поверховості, не підключені до постійних мереж водопостачання і каналізації, змінюють умови фінансування;

3. Планові терміни введення в експлуатацію будинків майже ніколи не збігаються із заявленими, низька якість будівництва, порушення норм щодо пожежної та екологічної безпеки у деяких забудовників, що спричиняють «репутаційні ризики» для усієї галузі.